

טרף בקלפי פרק רביעי יומא

עין משפט
נור מזכורה

**ולד א ב מ"י פ"ג מס' 1
ממדין כל ג ופי"ז
מחבלות פנודת יוס הנטווניס
סלאה ג:**

רבי חנוך

קְרִיבָה כְּמָה וַיְהִי נֶגֶן
כְּמָה כָּלֵל וְאַלְפָהָה סָבָה
וְסָבָה כָּלֵל וְאַלְפָהָה
עֲשָׂרָה וְעֲשָׂרָה כָּלֵל
בְּדַקְתִּין כָּלֵל קְרִיבָה

גנוי מעלה עוזן ופרק צני צעירים
ומנדיבלה לרכות טוב וגבעון דילב וכנית

בשילה ובית עולמים מני
סוציאו לו (דנ. ג.)
(נקום דן טו) מיל' (מדבך)

כלו נטול כל שגורה. גם יין מילא מילוי ולפניהם: יין ני מילא נצבע בקם ממי מקומע: כוי חומר וז קערם קערם

מסורת הש"ס

ט) [ברכין עט. זכרים פט: ג],
 ג) כליס פ"ה מ"ע. ד) [ס"ל
 נמדכער]. ד) [ס"ל לפניה
 מינימט ומי]. ס) [ס"ל

תורה או רשות
וכל אדם לא יודה
באקל מורה בבאו לכהן
בקישוש עיר צערתו
בעודנו כבוד ברוחנו ובדבָל
קהל ישראל. ויקרא טה ר' זעיר
ר' זעיר אמר אשור דבר
משה וזרע אל תורן וקהל
ותהנה הדרת הנגף בכם תחנן
את הקטנות ויקנבר על
ברכבר ר' יב' העם:

הנחות גרא"א

[א] נושא (בכמיה כתוב כפתה נטה קדום) מהלכו:
[ב] שם (ולפניה) מורה:

מוסך רשי"

ויברך על הנעם. כמחליק
קלה סחורה בין גען דמאל
או לאו מיטמאן זיין זיין
ווען, יבא דבר שבחבשאן,
קשות נטעס ציטעל גאנטז
ווערוצו, שיוציא טווערין
לבדו שם בדרמן פורשין
בן האולס ומלהובת
בעשタ קרטהון, כל צויל
מן הוהיל שנאמור כל
אדם או יהוד או נוצרי
שפון. ויברך על מעשה
חשאן. בין גען גאנטז טול
ווערוצו, ואמרור היה בר.

ט' ט' ט' ט' ט'

דומלן (וְךָ כִּי) נִמְתַּחֲלָה
דֶּלֶס וּמְלָס נְאָס
יכָּל נְגָלָה וְאֵת שְׁלָמִים טְרִי
וְקִי מְפִיקָּה דְּבִירָן (וְךָ כִּי)
סְתִּים דְּמִקְרָת לְקָרָב מַקְרָב
אַלְגָּה פְּמָקָה קְרִי מְדִכָּס
עַכְּבָּה פְּמָקָה קְרִי מְדִכָּס
סְרִי מִיחָס לְלָל סְרִיכָה
וְסְלִיל עַבְרִירָן דְּמִיעִי גְּפִיבָה
וְדִקְנָה כְּלָוָה פְּלִילָה נְקָדָה

כל אל' בעורה ה' לא באהיל מועד אין לי אלא מועד שבמරבר שלילה ובית עולמים מנין ח' ל' בקדוש אין לי אלא בשעה הקטורה בשעת מותן דומים מנין ח' ל' בבאו לכפר אין לי אלא בכניסתו ביציאתו מנין ח' ל' עד צאתו וכפר בעורו ובعد ביתו וכעד כל קהה כל כפרת ביתה קדמת לכפרת אהוי הכהנים כפרת אהוי הכהנים קדמת לכפרת כל קהל ישראל אמר מר אין לי אלא בשעת הקטורה מאשמע אמר רבא וכן אמר ר' יצחק בר אבדימי וכן אמר ר' אלעוזר קרא וכפר בעורו ובعد ביתו וכעד כל קהל ישראל אהוי כפרה ששווה לו יוניביטו ולא הו הכהנים כלכל קהל ישואל הוי אמר וה הקטורת הקטורת וקטורת ⁽⁴⁾ מקטורת שמכפרת שנאמר ⁽⁵⁾ חנניה למדנו לקטורת שמכפרת על העם והנא ר' ישמעאל על מה קטורת מכפרת על לשון הרע יבא דבר שבחשי ויכפר על מעשה החשי תנן החם ⁽⁶⁾ פורשין מכין מבן האולם ולמוכחה בשעת הקטורה אמר ר' אלעוזר לא שנו אלא בשעת הקטורה והיכל אבל כבשעת הקטורה דלפני לפנים מהיכל פרשי אמר ר' יוסי והוא בר אהבה ואמרי לה כר' ר' יוסי אמר לא באהיל בין האולם ולמוכחה בשעת הקטורה י'ך פורשין בשעת מותן פר חהן משיח ופר העלם דבר של יצבור ושעריו עבדות בכוכבים ⁽⁷⁾ הוא מה מעלה יש בין ההיכל לבין האולם ולמוכחה אלא שבחיכל פורשין בין בשעת הקטורה ובין שלא בשעת הקטורה ומבן האולם ולמוכחה אין פורשין אלא בשעת הקטורה בשעת הקטורה מזידא פרשי מאי לאו בשעת הקטורה דלפני לפנים בין האולם ולמוכחה אלא בשעת הקטורה דהיכל אי הכי הוא מה מעלהותו וזה לא הא איך איכא הא מעלה דאיו מהיכל פרשי בין בשעת הקטורה זיריה בין בשעת הקטורה דלפני לפנים איאילו מבין האולם ולמוכחה לא פרשי אלא בשעת הקטורה והיכל הארץ קתני אלא שבתוכה פורשין בין בשעת הקטורה ובין שלא בשעת הקטורה ובין האולם ולמוכחה אין פרשי

אלג
ומה געומלהות קולט לנו חילו
האָסְ מִרְוָה הַלְּ כֵּסְ פִּירָסְ
טְוָרְמָהָן גִּינְזְבָּרְתְּן
דְּפֶרְשָׁמָהָן פִּיטְלָלְסְ
סְלִיְמָוֹן הַלְּ נְרָהָן הַלְּ חַלְבָּה
עַלְלָה עַזְנָן דְּמַעְיָהָן קְרָלְהָן וְאַלְלָהָן דְּכָלְהָן
לְלִיְמָיְלָה טְוָהָה גִּינְזְבָּרְתְּן וְלְלִסְתְּהָן הַלְּ
וְעַמְרָה דְּנוֹגָעָן צְלָמָה גִּינְזְבָּרְתְּן מַעֲדָה דְּלַכְמָה
גַּרְגַּעַת סְלִיְמָוֹן הַלְּ מַעֲמָר דְּבָעָם מִמְּנָן כָּרְסִירָה זְלִיְמָה
מַעֲהָה שָׁרְבָּן חַבְבָּן וּבָבָּן טְוָצְגָּה חַיְלָה דְּמַרְמָה כָּרְסִירָה
עַמְנִין פְּרִיכָּה קְרָמָה: מַאֲלָא בְּשֻׁעַת הַקְּרָמָה דְּלַעֲגָנִין
לְיַיְלָפְנִיס וְלְגַעַת הַסְּהָה וְאַלְלָהָן גִּינְזְבָּרְתְּן קְרָמָה
לְלִבְנָה צְוִילָה גִּינְזְבָּרְתְּן וְלִגְלָהָן גִּינְזְבָּרְתְּן לְלַכְפָּר

דוחין